

B9-0078/2020

22.1.2020

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Komisijas priekšsēdētājas vietnieka/
Savienības augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos
paziņojumu,

saskaņā ar Reglamenta 132. panta 2. punktu

par 2019. gadā grozīto Indijas Pilsonības likumu
(2020/2519(RSP))

Michael Gahler, Sandra Kalniete
PPE grupas vārdā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par 2019. gadā grozīto Indijas Pilsonības likumu (2020/2519(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Indiju,
 - ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
 - ņemot vērā Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (*ICCPR*),
 - ņemot vērā Starptautisko konvenciju par jebkuras rasu diskriminācijas izskaušanu,
 - ņemot vērā Globālo paktu par drošu, sakārtotu un likumīgu migrāciju,
 - ņemot vērā ANO 1992. gada 18. decembra Deklarāciju par to personu tiesībām, kuras pieder pie nacionālām vai etniskām, reliģiskām un lingvistiskām minoritātēm,
 - ņemot vērā Indijas konstitūciju,
 - ņemot vērā 2004. gadā aizsākto ES un Indijas stratēģisko partnerību,
 - ņemot vērā Padomes 2018. gada 10. decembra secinājumus par ES stratēģiju attiecībā uz Indiju,
 - ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. punktu,
- A. tā kā 2019. gada 9. un 11. decembrī abas Indijas parlamenta palātas apstiprināja 2019. gadā grozīto Indijas Pilsonības likumu, ar kuru groza Indijas 1955. gada Pilsonības likumu;
- B. tā kā ar grozīto Pilsonības likumu paātrina (no 11 gadiem uz 5 gadiem) naturalizācijas procesu, lai Indijas pilsonību iegūtu migranti un bēgļi, kuriem nav personu apliecinošu dokumentu un kuri pieder pie hinduistu, sikhu, budistu, džainu, parsi un kristiešu reliģiskajām minoritātēm, kuri bēg no vajāšanas kaimiņvalstīs, proti, Afganistānā, Bangladešā un Pakistānā, un kuri Indijā ieradušies 2014. gada 31. decembri vai agrāk; tā kā ikviens no ārvalstīm ieradies migrants ir tiesīgs pretendēt uz Indijas pilsonību pēc tam, kad kopējais uzturēšanās periods valstī sasniedzis 12 gadus;
- C. tā kā Indijas valdība sniegusi skaidrojumu, ka grozītā likuma mērķis ir radīt Indijā juridisko noteiktību — sava veida pozitīvo diskrimināciju — attiecībā uz vajāto reliģisko minoritāšu pārstāvjiem no trim iepriekš minētajām kaimiņvalstīm, kurās islāms ir valsts reliģija;
- D. tā kā par grozīto Pilsonības likumu pausti pretrunīgi viedokļi un kritika, proti, ka tas ir pārāk selektīvs un noteikumus, kurus piemēro citām reliģiskām grupām, neattiecinā uz musulmaņiem; tā kā ANO augstā cilvēktiesību komisāra runaspersona 2019. gada 13. decembrī publiskotajā paziņojumā atzīmēja, ka grozītais Pilsonības likums “ir

diskriminējošs pēc būtības” un pretrunā ar Indijas apņemšanos nodrošināt vienlīdzību likuma priekšā, kā tas noteikts Indijas konstitūcijā un apstiprināts uzņemtajās starptautiskajās saistībās;

- E. tā kā *Amnesty International India* norādījusi, ka grozītā Pilsonības likuma darbības jomā nav iekļautas citas vajātās minoritātes, tostarp tādas musulmaņu kopienas kā rohindžas Birmā, ahmadieši un hazareji Pakistānā un biharu musulmaņi Bangladešā;
 - F. tā kā grozītā Pilsonības likuma pieņemšana izraisījusi protestus dažādos Indijas reģionos, jo īpaši universitāšu pilsētiņās; tā kā tiek ziņots, ka vairāki desmiti cilvēku nogalināti, savukārt daudzi ievainoti un arestēti pēc sadursmēm ar tiesībaizsardzības iestādēm; tā kā saņemti ziņojumi par vardarbīgu policijas rīcību;
 - G. tā kā grozītā Pilsonības likuma kritizētāji uzskata, ka tas apdraud valsts sekulāro raksturu un ir pretrunā konstitūcijai, jo īpaši 14. pantam, ar ko garantē tiesības uz vienlīdzību likuma priekšā, un 15. pantam, ar ko ikvienu personu aizsargā no diskriminācijas reliģijas, rases, kastas, dzimuma vai dzimšanas vietas dēļ;
 - H. tā kā nolūkā izvērtēt grozītā Pilsonības likuma atbilstību konstitūcijai Indijas Augstākā tiesa sākusī izskatīt lūgumrakstus, kas iesniegti saistībā ar grozīto Pilsonības likumu, un devusi valdībai 40 dienas, kuru laikā sagatavot atbildes uz šiem lūgumrakstiem;
 - I. tā kā Eiropas Savienības un Indijas stratēģiskās partnerības pamatā ir kopīgas demokrātijas vērtības, tiesiskums un cilvēktiesību ievērošana, apņemšanās ievērot uz noteikumiem balstītu vispārējo kārtību un efektīvas daudzpusējas attiecības, ilgtspējīga attīstība un kopīga ieinteresētība padziļināt divpusējo sadarbību, kas visādā ziņā ir progresējusi kopš ES un Indijas 2016. un 2017. gada augstākā līmeņa sanāksmēm,
1. pauž bažas par grozīto Pilsonības likumu un tā iespējamo negatīvo ietekmi uz Indijas starptautisko tēlu un iekšējo stabilitāti;
 2. ņem vērā Indijas valdības mēģinājumu palīdzēt un legalizēt to Indijā dzīvojošo reliģisko minoritāšu tiesisko stāvokli, kas tiek vajātas kaimiņvalstīs, kurās pārsvarā dzīvo musulmaņi; tomēr uzskata, ka viena noteikumu kopuma piemērošana atsevišķām vajātajām minoritātēm un cita, mazāk labvēlīga noteikumu kopuma attiecināšana uz citām kopienām ir nekonstruktīva rīcība un var tikt uzskatīta par diskriminējošu; atgādina, ka efektīvai valsts patvēruma un bēgļu politikai pēc būtības vajadzētu būt taisnīgai un holistiskai un piemērojamai visiem, kuriem vajadzīga palīdzība;
 3. aicina Indijas valdību izvērtēt grozīto Pilsonības likumu un tā ietekmi no vienlīdzības un nediskriminācijas viedokļa, kā arī ņemot vērā Indijas starptautiskās saistības;
 4. nosoda vardarbību un brutalitāti, kas pēc grozītā Pilsonības likuma pieņemšanas izcēlās dažādos Indijas reģionos; atgādina, ka tiesībaizsardzības dienestiem ir pienākums atturēties no spēka pielietošanas un atļaut miermīlīgus protestus;
 5. atzīmē, ka grozīto Pilsonības likumu izvērtē Indijas Augstākā tiesa un ka Indijas valdībai ir dotas 40 dienas, lai atbildētu uz lūgumrakstiem; paļaujas uz to, ka ikviens Augstākās tiesas nolēmums sniegs lielāku skaidrību par grozīto Pilsonības likumu un tā atbilstību Indijas konstitūcijai un Indijas starptautiskajām saistībām;

6. aicina Komisijas priekšsēdētājas vietnieku/ augsto pārstāvi turpināt konstruktīvu dialogu ar Indiju par visiem sadarbības aspektiem, tostarp politiskajām tiesībām un cilvēktiesībām;
7. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstīm, Komisijas priekšsēdētājas vietniekam/ Savienības augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos, Indijas prezidentam, Indijas valdībai, Indijas premjerministram un Indijas parlamentam.